

THE NIGHT

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: रात्र

GILLETTE 20 — NANDO THE SCRIBE

हो, त्या रात्रीही आम्ही एकटेच राहिलो. फक्त आम्ही दोघे. मी आणि माझा हजार लढायांचा सोबती — ज्याने कधीच अपेक्षाभंग केला नव्हता, ज्याने मला नेहमीच चांगली छाप पाडू दिली होती. एक जोडमूल्य, त्या भूमिकेसाठी चिरंतन कृतज्ञतेस पात्र.

पण सावधान — मी कुत्र्याबद्दल बोलत नाही. जरी त्याचे नाव D या अक्षराने सुरू होत असले तरी. आहाहाहाहा.

आमच्या आणखी किती भेटी झाल्या असत्या कोण जाणे. किती देश, गर्दीची ठिकाणे आणि रिकामी ठिकाणे. पण आता डोळे मिटण्याची वेळ झाली होती. दिवसभरातल्या भावना अनेक होत्या. आणि रडणे हा, जे आता नव्हते त्यांना धन्यवाद म्हणण्याचा एक मार्ग झाला होता.

दुपारी एका स्मशानभूमीजवळ भेटलेल्या एका आशियाई फुलविक्रेतीच्या उपस्थितीने मला 1990 च्या दशकातील एका आठवणीकडे परत नेले.

Tihany ही एक तरुण आणि सुंदर स्त्री होती, हनोईमधल्या एका वेश्यागृहात. त्या दिवशी तिने मला ते पाहायला नेले — तिच्या कामाचे ठिकाण दाखवायला. तिच्यासाठी ते मला New York मधील वन लिबर्टी प्लाझाच्या 54 व्या मजल्यावरचे बिझनेस सेंटर दाखवण्यासारखे होते. तिला काहीच फरक दिसत नव्हता.

तिला अभिमान होता. त्या जागेवर ती खूश होती. तिने ती गुणवत्तेवर कमावली होती आणि आपल्या आईला, त्या आस्थापनेच्या माजी प्रमुखाला, हरवले होते. एक आदर्श कौटुंबिक रचना, असे कोणी म्हणेल — एखाद्या प्रकाशन संस्थेच्या कर्मचाऱ्यांसाठी.

तिने माझा हात धरला, मला बसवले, मला लिंबाचा चहा दिला, आणि म्हणाली:

Nando, नेहमी लक्षात ठेव — युद्धातले हल्ले कधीच तात्काळ प्रत्युत्तर मागत नाहीत. भावनिक नाही. प्रतिक्रियात्मक नाही. फक्त प्रतीक्षा. विवेकी आणि तर्कशुद्ध वर्तनाची कन्या असलेली प्रतीक्षा, जिथे विजय हाच तुझा एकमेव मित्र असतो. विजयच तुला सुख आणि आनंद देतो. आणि अनेकदा कोणतीही किंमत मागत नाही. तो हे प्रेमापोटी करतो. थोडेसे आम्ही करतो तसे, तुझ्यासारख्या पुरुषांसोबत.

चिंतन खोल होते. ते पचवायला मला वेळ लागला — माझे अज्ञान नेहमीच पृथ्वीवरील शेवटच्या स्त्रीच्या बुद्धिमत्तेवरही मात करत आले आहे हे लक्षात घेता.

मी हसू लागलो. माझ्या पत्नीने, दुसऱ्या खोलीतून, विचारले की मी कशावर हसत आहे. मी काय पाहिले होते.

मी तिला सांगितले की ते फक्त एक भूत होते.

एका रात्रीतले भूत.

Nando